

2. **Oplaty.** Przewożne za przesyłki całowagonowe oblicza się według klasy VI.

3. **Warunki stosowania.** Przesyłki na stacji przeznaczenia powinny być odebrane i wywiezione ze stacji drogą kołową lub boczną prywatną”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1924 r. i ma moc obowiązującą do dnia 31 grudnia 1924 r.

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa
i Dóbr Państwowych: *Raczyński*

816.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 25 września 1924 r.

w sprawie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotników obcokrajowców.

Na mocy art. 39 ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650) zarządza się co następuje:

§ 1. Robotnikom obcokrajowcom, których stosunek najmu pracy na obszarze Rzeczypospolitej został rozwiązany, przysługuje prawo do zasiłków zgodnie z przepisami ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia i rozporządzeń na jej mocy wydanych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

817.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 26 września 1924 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu zakładów pracy przy ściąganiu wkładek na rzecz Funduszu Bezrobocia.

Na mocy art. 30 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z dn. 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650) zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązek zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia powstaje dla czynnych zakładów pracy, wymienionych w art. 1 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z dniem rozpoczęcia akcji ubezpieczeniowej na terenie funkcjonowania danego zakładu pracy, ogłoszonym w Monitorze Polskim przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, zaś dla odnośnych zakładów, uruchamianych po tym terminie — z chwilą zatrudnienia przez nie powyżej 5 robotników.

§ 2. Zakłady pracy, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są pod rygorem odpowiedzialności według art. 34 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia zarejestrować się stosownie do wymagań obwieszczenia, wydanego przez Zarząd Obwodowy Funduszu Bezrobocia.

§ 3. Zakłady pracy, zobowiązane do zabezpieczenia na wypadek bezrobocia zatrudnionych przez nich robotników, winny przy wypłacie zarobków prowadzić listy płac, w których zamieszczą między innymi następujące dwie rubryki, zawierające:

- liczbę dni, faktycznie przepracowanych w danym okresie płatniczym;
- wkładkę, potrąconą przez zakład pracy każdemu zabezpieczonemu robotnikowi zgodnie z przepisami § 4 niniejszego rozporządzenia.

Ostatnia rubryka winna być podsumowana, ponadto w liście płac należy wskazać ogólną sumę, którą zakład obowiązany jest z mocy art. 7 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia wpłacić na rzecz Funduszu Bezrobocia.

Określone w tym paragrafie listy płac, jako dowody rzeczowe, winny być przechowywane przez zakład pracy w ciągu roku i na żądanie organów Funduszu Bezrobocia okazywane dla kontroli.

§ 4. Wkładkę każdego robotnika na rzecz Funduszu Bezrobocia za dany okres płatniczy oblicza się od sumy, która równa się iloczynowi przeciętnego zarobku robotnika (ust. 2 niniejszego paragrafu) przez liczbę dni, faktycznie przepracowanych w danym okresie.

Dla otrzymania przeciętnego dziennego w danym okresie płatniczym zarobku robotnika, stanowiącego podstawę do obliczenia wkładek na rzecz Funduszu Bezrobocia dzieli się jego faktyczny zarobek bez żadnych potrąceń za dany okres płatniczy przez liczbę dni faktycznie przepracowanych w tym okresie. O ile otrzymany z podziału przeciętny zarobek będzie wyższy od 5 złotych, wówczas zgodnie z art. 7 ustawy przyjmuje się jako przeciętny zarobek, stanowiący podstawę do obliczania wkładek i wypłatę zasiłków 5 zł.

§ 5. Po każdej dokonanej wypłacie zakład pracy niezwłocznie podaje do wiadomości Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia, względnie instytucji, która zastępczo w tej mierze pełni jego obowiązki:

- ogólną liczbę wszystkich zatrudnionych w ostatnim okresie płatniczym w danym zakładzie robotników z podaniem liczby tych z pośród nich, którzy podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia;

- b) sumę, należną Funduszowi Bezrobocia tytułem przewidzianej art. 7 ustawy wkładki zakładu pracy za dany okres płatniczy.

§ 6. Wkłady zakładów pracy zobowiązanych do zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia, winny być pod rygorem art. 34 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, co miesiąc zdołu, najpóźniej do dnia 20 następnego miesiąca przekazane do Funduszu Bezrobocia, zgodnie z obwieszczeniem, powołanem w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednak w odniesieniu do przedsiębiorstw i zakładów pracy państwowych i samorządowych z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów, wydać się mającego na podstawie ust. 2 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroni*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Minister Kolei: *Tysza*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
Rybczyński

818.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 26 września 1924 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Skarbu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu przy przyznawaniu i wypłacaniu zasiłków dla bezrobotnych.

Na mocy punktu c) art. 30 i art. 39 ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650) zarządza się co następuje:

§ 1. Bezrobotny, ubiegający się o zasiłek z Funduszu Bezrobocia, winien w ciągu miesiąca po rozwiązaniu umowy pracy z pracodawcą osobiście zgłosić swoje prawa do zasiłków we właściwym Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy lub jego oddziale.

Zgłoszenia dokonane w terminie późniejszym, niż jeden miesiąc od dnia utraty pracy zarobkowej, uwzględnione nie będą.

Właściwym jest Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy, na terenie którego bezrobotny zamieszkuje przynajmniej 3 tygodnie.

Zgłoszenie, dokonane w niewłaściwym Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy nie jest ważne i musi być powtórzone we właściwym Urzędzie bez przekroczenia pierwotnego okresu, wskazanego w ustępie 1 niniejszego paragrafu.

W stosunku do osób, wymienionych w paragrafie 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 2 września 1924 r. w sprawie zawieszenia i zmiany w stosunku do pewnych kategorii robotników niektórych przepisów art. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 79, poz. 772), termin przewidziany w punkcie 1-ym niniejszego paragrafu, ulega odnośnej modyfikacji.

W stosunku do robotników sezonowych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydanego na mocy art. 5 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, przewidziany w ustępie 1 niniejszego paragrafu okres miesięczny przedłuża się o przeciąg czasu martwego sezonu.

§ 2. Zgłoszenie prawa do zasiłku jest równocześnie zawiadomieniem o poszukiwaniu pracy i o chęci przyjęcia każdej odpowiedniej pracy, wskazanej przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy.

Odpowiednią jest każda praca w zawodzie bezrobotnego, o ile:

- 1) warunki umowy pracy nie są gorsze od ogólnie przyjętych w danej miejscowości,
- 2) opłacana będzie wystarczająco wedle przyjętych w danej miejscowości norm,
- 3) nie jest niebezpieczna ani dla zdrowia, ani dla moralności bezrobotnego,
- 4) zabezpiecza odpowiednie mieszkanie, jeżeli jest ofiarowaną w innej miejscowości.

Praca, ofiarowana w innym zawodzie, niż dotychczasowy zawód bezrobotnego, jest odpowiednią, o ile zachowane są warunki, wyszczególnione powyżej, i prócz tego o ile nie spowoduje dla bezrobotnego poważnych przeszkód przy powrocie do jego pracy zawodowej.

Bezrobotny może odmówić przyjęcia pracy w zakładach, objętych strajkiem lub lokautem i ta odmowa nie pociąga za sobą żadnych skutków w zakresie jego uprawnienia do zasiłków.

Dla stwierdzenia okoliczności, wymienionych w ustępie poprzednim paragrafu niniejszego, właściwym jest Inspektor Pracy, którego opinia jest miarodajną.

§ 3. Przy zgłoszeniu prawa do zasiłku z Funduszu Bezrobocia bezrobotny obowiązany jest podać się obowiązującym w zakresie rejestracji przepisom, wymaganym przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy na podstawie regulaminu, podanego do wiadomości publicznej.

§ 4. Zgłaszając prawo do zasiłku z Funduszu Bezrobocia, bezrobotny winien przedstawić Państwowemu Urzędowi Pośrednictwa Pracy następujące dokumenty:

- 1) dowód osobisty, względnie inne urzędowe zaświadczenie tożsamości osoby;